॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

युजेन वै प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ता उंप्यिङ्गेरेवास्ंजत् यद्ंप्यजं उप्यजंति प्रजा एव तद्यजंमानः सृजते जघनार्धादवं द्यति जघनार्धाद्धि प्रजाः प्रजायंन्ते स्थविमृतोऽवं द्यति स्थविमृतो हि प्रजाः प्रजायन्तेऽसंम्भिन्द्न्नवं द्यति प्राणानामसंम्भेदाय न प्रयावर्तयति यत्पंर्यावर्तयेदुदावर्तः प्रजा ग्राहुंकः स्याथ्समुद्रं गंच्छ् स्वाहेत्यांह रेतः (१)

पुव तद्दंधात्यन्तिरक्षं गच्छु स्वाहेत्यांहान्तिरिक्षेणैवास्मैं प्रजाः प्रजायन्ति देव संवितारं गच्छु स्वाहेत्यांह सवित्तर्प्रमूत पुवास्मैं प्रजाः प्रजायन्ते देव संवितारं गच्छु स्वाहेत्यांह सवित्तर्प्रसूत पुवास्मैं प्रजाः प्रजनयत्यहोरात्रे गंच्छु स्वाहेत्यांहाहोरात्राभ्यांमेवास्मैं प्रजाः प्रजनयत्यहोरात्रे ह्यनुं प्रजाः प्रजायन्ते मित्रावर्रुणौ गच्छु स्वाहां (२)

इत्यांह प्रजास्वेव प्रजांतासु प्राणापानौ दंधाति सोमं गच्छु स्वाहेत्यांह सौम्या हि देवतंया प्रजा युज्ञं गंच्छु स्वाहेत्यांह प्रजा एव युज्ञियाः करोति छन्दा रेसि गच्छु स्वाहेत्यांह पृशवो वै छन्दा रेसि पृश्नेवावं रुन्द्धे द्यावांपृथिवी गंच्छु स्वाहेत्यांह प्रजा एव प्रजांता द्यावांपृथिवीभ्यांमुभ्यतः परि गृह्णाति नर्भः (३) दिव्यं गंच्छु स्वाहेत्यांह प्रजाभ्यं एव प्रजांताभ्यो वृष्टिं नि यंच्छत्यग्निं वैश्वान्रं गंच्छु स्वाहेत्यांह प्रजा एव प्रजांता अस्यां प्रतिं ष्ठापयति प्राणानां वा एषोऽवं द्यति योऽवद्यतिं गुदस्य मनों मे हार्दि युच्छेत्यांह प्राणानेव यंथास्थानमुपं ह्वयते पृशोर्वा आलंब्यस्य

चतुर्थः प्रश्नः

हादि यच्छत्याह प्राणान्व यथास्थानमुप ह्वयत पृशावा आलब्धस्य हृदंयु शुगृंच्छति सा हृंदयशूलम् (४) अभि समेति यत्पृंथिच्या हंदयशूलम्ंद्वासयैंत्पृथिवी र

शुचार्पयेद्यद्यस्वंपः शुचार्पयेच्छुष्कंस्य चार्द्रस्यं च सन्धावुद्वांसयत्युभयं शान्त्ये यं द्विष्यात्तं ध्यायेच्छुचैवैनंमर्पयति॥ (५) रेतों मित्रावरुंणौ गच्छु स्वाहा नभौ हृदयशूलं द्वात्रिरंशच॥——[१]

देवा वै यज्ञमाश्रींध्रे व्यंभजन्त ततो यद्त्यशिष्यत् तदंब्रुवन्वसंतु न इदमिति तद्वंसतीवरीणां वसतीविर्त्वम् तस्मिन्प्रातर्न समंशक्रुवन्तद्पस् प्रावेशयन्ता वंसतीवरीरभवन्वसतीवरीर्गृह्णाति यज्ञो वै वंसतीवरीर्य्ज्ञमेवारभ्यं गृहीत्वोपं वसति यस्यागृहीता अभि निम्रोचेदनारब्थोऽस्य यज्ञः स्यात् (६)

युज्ञं वि च्छिंन्द्याञ्च्योतिष्यां वा गृह्णीयाद्धिरंण्यं वावधाय सशुंत्राणामेव गृह्णाति यो वां ब्राह्मणो बंहुयाजी तस्य कुम्भ्यांनां गृह्णीयाथ्स हि गृंहीतवंसतीवरीको वसतीवरींगृह्णाति पृशवो वे वंसतीवरींः पृशूनेवारभ्यं गृहीत्वोपं वसति यदंन्वीपं तिष्ठंन्गृह्णीयान्त्रिर्मार्गुंका अस्मात्पृशवंः स्युः प्रतीपं तिष्ठंन्गृह्णाति प्रतिरुध्यैवास्में पुशून्गृंह्णातीन्द्रेः (७)

वृत्रमंहुन्थ्सो ईऽपो ईऽभ्यंम्रियत् तासां यन्मेध्यं युज्ञिय् सदेवमासीत्तदत्यंमुच्यत् ता वहंन्तीरभवन्वहंन्तीनां गृह्णाति या एव मेध्यां युज्ञियाः सदेवा आपस्तासांमेव गृह्णाति नान्तमा वहंन्तीरतीयाद्यदंन्तमा वहंन्तीरतीयाद्यज्ञमितं मन्येत् न स्थांवराणां गृह्णीयाद्वरुंणगृहीता व स्थांवरा यथ्स्थांवराणां गृह्णीयात् (८)

वर्रणेनास्य युज्ञं ग्रांहयेद्यद्वै दिवा भवंत्यपो रात्रिः प्र विंशति तस्मांत्ताम्रा आपो दिवां दहश्रे यन्नक्तम्भवंत्यपोऽहः प्र विंशति तस्मांचन्द्रा आपो नक्तं दहश्रे छायाये चातपंतश्च संधौ गृंह्णात्यहोरात्रयोरेवास्मै वर्णं गृह्णाति ह्विष्मंतीरिमा आप इत्यांह ह्विष्कृंतानामेव गृंह्णाति ह्विष्मार्थ अस्तु (९)

सूर्य इत्यांह् सशुंक्राणामेव गृह्णात्यनुष्टुभां गृह्णाति वाग्वा अनुष्टुग्वाचेवेनाः सर्वया गृह्णाति चतुंष्पदय्चां गृह्णाति त्रिः सादयति सप्त सम्पंद्यन्ते स्प्तपंदा शक्वंशी पृश्वः शक्वंशी पृश्क्नोवावं रुन्द्धेऽस्मै वे लोकाय गार्हंपत्य आ धीयतेऽमुष्मां आहवनीयो यद्गार्हंपत्य उपसादयेदस्मिल्राँके पंशुमान्थ्स्याद्ययदांहवनीयेऽमुष्मिन्नं (१०)

लोके पंशुमान्थ्स्यांदुभयोरुपं सादयत्युभयोंरेवैनंं लोकयौंः पशुमन्तं करोति सर्वतः परिं हरति रक्षंसामपंहत्या तदेवैना उपं वासयित यतः खलु वै यज्ञस्य वितंतस्य न क्रियते तदनुं यज्ञर रक्षार्स्यवं चरन्ति यद्वहंन्तीनां गृह्णातिं क्रियमाणमेव तद्यज्ञस्यं शये रक्षंसामनंन्ववचाराय न होता ईलयन्त्या तृंतीयसवनात्परिं शेरे यज्ञस्य सन्तंत्ये॥ (११)

स्यादिन्द्रों गृह्णीयादंस्त्वमुष्मिंन्क्रियते षिष्ठः प्रितिश्र॥———[२]

देवताँभ्य उपावहरेदिति हृदे त्वेत्याह मनुष्येभ्य पुवैतेन करोति

ब्रह्मवादिनों वदन्ति स त्वा अंध्वर्युः स्याद्यः सोमंमुपावृहर्न्थ्सर्वां

इन्द्राग्नियोर्भागुधेयीः स्थेत्याह यथायुजुरेवैतदाग्नींध्र उपं वासयत्येतद्वै युज्ञस्यापंराजितुं यदाग्नींध्रं यदेव यज्ञस्यापंराजितं

मनंसे त्वेत्यांह पितृभ्यं पृवैतेनं करोति दिवे त्वा सूर्याय त्वेत्यांह देवेभ्यं पृवैतेनं करोत्येतावंतीं देवतास्ताभ्यं पृवैन् सर्वाभ्य उपावंहरित पुरा वाचः (१२)

प्रवंदितोः प्रातरनुवाकमुपाकरोति यावंत्येव वाक्तामवं रुन्द्धेऽपोऽग्रेंऽभिव्याहंरित यज्ञो वा आपो यज्ञमेवाभि वाचं वि सृंजिति सर्वाणि छन्दा इस्यन्वांह पृशवो वै छन्दा रसि पृश्नेवावं रुन्द्धे गायत्रिया तेजंस्कामस्य परि दथ्यात्रिष्टुभैन्द्रियकांमस्य

जगंत्या पशुकांमस्यानुष्टुभाँ प्रतिष्ठाकांमस्य पङ्ग्या यज्ञकांमस्य

म इत्याह सवितृप्रंस्त एव देवताँभ्यो निवेद्यापोऽच्छैंत्यप इंष्य

विराजान्नेकामस्य शृणोत्वग्निः समिधा हवम् (१३)

होत्रित्यांहेषित १ हि कर्म क्रियते मैत्रांवरुणस्य चमसाध्वर्यवा द्रवेत्यांह मित्रावरुणो वा अपां नेतारो ताभ्यांमेवेना अच्छेति देवीरापो अपां नपादित्याहाहुंत्येवेनां निष्क्रीयं गृह्णात्यथो हविष्कृंतानामेवाभिर्घृतानां गृह्णाति (१४)

कार्षिर्सीत्यांह् शमंलमेवासामपं प्रावयित समुद्रस्य वोक्षित्या उन्नय इत्यांह् तस्मांद्द्यमांनाः पीयमांना आपो न क्षीयन्ते योनिर्वे यज्ञस्य चात्वांलं यज्ञो वंसतीवरीर्ंहोतृचम्सं चं मैत्रावरुणचम्सं चं स्र्स्पर्श्यं वसतीवरीर्व्यानयित यज्ञस्यं सयोनित्वायाथो स्वादेवेना योनेः प्र जनयत्यध्वर्योऽवेर्पा (३) इत्यांहोतेमंनन्नमुरुतेमाः पृश्येति वावेतदांह् यद्यंग्निष्टोमो जुहोति यद्युक्थ्यः परिधौ नि मांष्टिं यद्यंतिरात्रो यजुर्वदन्प्र पंद्यते यज्ञकतूनां व्यावंत्त्ये॥ (१५)

वाचो हवंमिभिषृंतानां गृह्णात्युत पश्चंविश्यतिश्च॥———[३] देवस्यं त्वा सिवृतुः प्रंस्व इति ग्रावांणमा देते प्रसूँत्या अश्विनौर्बाहुभ्यामित्यांहाश्विनौ हि देवानांमध्वर्यू आस्तौम् पूष्णो हस्तौभ्यामित्यांह यत्ये प्रावो व सोमौ व्यान उंपाश्शुसवंनो यदंपाश्शुसवंनम्भि मिमीते व्यानमेव पृशुषुं दधातीन्द्रांय त्वेन्द्रांय त्वेतिं मिमीत इन्द्रांय हि सोमं आह्रियते पश्च कृत्वो यजुंषा मिमीते (१६)

कृत्वंस्तूष्णीन्दश् सम्पंद्यन्ते दशाँक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्द्धे श्वात्राः स्थं वृत्रतुर् इत्यांहैष वा अपार सोमपीथो य एवं वेद नापस्वार्तिमार्च्छति यत्तं सोम दिवि ज्योतिरित्यांहैभ्य एवैनम् (१७)

लोकेभ्यः सम्भंरति सोमो वै राजा दिशोऽभ्यंध्यायथ्स दिशो-

पश्चौक्षरा पङ्किः पाङ्को युज्ञो युज्ञमेवार्व रुन्द्धे पश्च

दिशं पुवास्मा अवं रुन्द्धेऽम्ब नि ष्वरेत्यांह् कामुंका एन् इ स्त्रियों भवन्ति य एवं वेद यत्तें सोमादाँभ्यं नाम जागृवीतिं (१८) आहै्ष वे सोमंस्य सोमपीथो य एवं वेद न सौम्यामार्तिमार्च्छति प्रन्ति वा एतथ्सोमं यदंभिषुण्वन्त्य इशूनपं

ऽनु प्राविश्वात्प्रागपागुद्दगध्रागित्यां ह दिग्न्य एवेन् सम्भंरत्यथो

गृह्णाति त्रायंत एवेनं प्राणा वा अर्शवंः प्रावः सोमोऽर्शून्युन्रिपं सृजित प्राणानेव पृशुषुं दधाति द्वौद्वाविषं सृजित तस्माद्वौद्वौं प्राणाः॥ (१९)

यर्जुषा मिमीत एनं जागृवीति चतुंश्चत्वारिरश्च॥———[४]

प्राणो वा एष यदुंपा रश्यदंपा रश्वंगा ग्रहां गृह्यन्तें प्राणमेवानु प्र यंन्त्यरुणो हं स्माहौपंवेशिः प्रातःसवन एवाहं यज्ञर सङ्स्थांपयामि तेन ततः सङ्स्थितेन चरामीत्यृष्टौ कृत्वो ऽग्रेऽभि षुंणोत्यृष्टाक्षंरा गायत्री गांयत्रम्प्रांतःसवनम् प्रांतःसवनमेव तेनाँऽऽप्रोत्येकांदश् कृत्वों द्वितीयमेकांदशाक्षरा त्रिष्टुत्रेष्ट्रंभम्मार्ध्यंदिनम् (२०)

सर्वनम्माध्यंदिनमेव सर्वनं तेनांऽऽप्नोति द्वादेश कृत्वंस्तृतीयं द्वादंशाक्षरा जगंती जागंतं तृतीयसवनन्तृतीयसवनमेव तेनांऽऽप्नोत्येता ह वाव स यज्ञस्य सङ्स्थितिमुवाचास्कंन्दायास्कंन्न हि तद्यद्यज्ञस्य सङ्स्थितस्य स्कन्दत्यथो खल्वांहुर्गायत्री वाव प्रांतःसवने नातिवाद इत्यनंतिवादुक एनम्भ्रातृंव्यो भवति य एवं

वेद तस्मांदृष्टावंष्टौ (२१)
कृत्वोंऽभिषुत्यं ब्रह्मवादिनों वदन्ति प्वित्रंवन्तोऽन्ये ग्रहां
गृह्मन्ते किम्पंवित्र उपार्शुरिति वाक्पंवित्र इति ब्रूयात् वाचस्पतंये
पवस्व वाजिन्नित्यांह वाचैवैनम्पवयित वृष्णों अर्शुभ्यामित्यांह्
वृष्णो ह्यंतावर्श् यौ सोमंस्य गर्भस्तिपृत इत्यांह गर्भस्तिना

ह्येनम्पवयंति देवो देवानां पवित्रंमसीत्यांह देवो ह्येषः (२२)

ह्यंष भागस्तेभ्यं एनं गृह्णाति स्वां कृतोऽसीत्यांह प्राणमेव स्वमंकृत् मधुंमतीर्न् इषंस्कृधीत्यांह् सर्वमेवास्मां इदः स्वंदयित् विश्वेभ्यस्त्वेन्द्रियेभ्यों दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्य इत्यांहोभयेंष्वेव देवमनुष्येषुं प्राणान्दंधाति मनस्त्वा (२३) अष्ट्वित्यांह मनं पुवाश्चंत उर्वन्तिरिक्षमन्विहीत्यांहान्तिरिक्षदेवृत्यों

सं देवानां पवित्रं येषां भागोऽसि तेभ्यस्त्वेत्यांह येषा ५

हि प्राणः स्वाहाँ त्वा सुभवः सूर्यायेत्यांह प्राणा वै स्वभंवसो देवास्तेष्वेव प्रोक्षं जुहोति देवेभ्यंस्त्वा मरीचिपेभ्य इत्यांहादित्यस्य वै रूश्मयों देवा मरीचिपास्तेषां तद्भांगुधेयन्तानेव तेनं प्रीणाति यदि कामयेत वर्षुकः पर्जन्यः (२४)

स्यादिति नीचा हस्तेन नि मृंज्याद्वृष्टिंमेव नि यंच्छति

यदिं कामयेतावंर्षुकः स्यादित्युंतानेन नि मृंज्याद्वृष्टिमेवोद्यंच्छति यद्यंभिचरेदम्ं ज्रह्मथं त्वा होष्यामीतिं ब्रूयादाहुंतिमेवेनंम्प्रेफ्सन् हंन्ति यदि दूरे स्यादा तिमंतोस्तिष्ठेत्राणमेवास्यांनुगत्यं हन्ति यद्यंभिचरेदमुष्यं (२५) त्वा प्राणे सादयामीतिं सादयेदसंत्रो वै प्राणः प्राणमेवास्यं

त्वा प्राण सादयामाति सादय्दसन्ना व प्राणः प्राणम्वास्य सादयति षङ्किर्ष्श्रिमिः पवयति षङ्का ऋतवं ऋतुभिरेवैनंम्पवयति निः पंवयति त्रयं इमे लोका पृभिरेवैनं लोकेः पंवयति ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्मांथ्मत्यात्रयः पश्नाः हस्तांदाना इति यत्रिरुंपाष्ट्श्र हस्तेन विगृह्णाति तस्मात्रयः पश्नाः हस्तांदानाः पुरुंषो हस्ती मर्कटः॥ (२६)

मार्ध्यन्दिनमृष्टावंष्टावेष मनंस्त्वा पूर्जन्योऽमुष्य पुरुषो द्वे चं॥——[५]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुंर्वत् तदसुंरा अकुर्वत् ते देवा उपार्शौ यज्ञर स्र्र्थाप्यंमपश्यन्तमुंपार्शौ समंस्थापयन्तेऽसुंरा वर्ज्रमुद्यत्यं देवान्भ्यायन्त् ते देवा बिभ्यंत् इन्द्रमुपांधावन्तानिन्द्रौं-उन्तर्यामेणान्तरंधत्त तदंन्तर्यामस्यौन्तर्यामत्वम् यदंन्तर्यामो गृह्यते भ्रातृंव्यानेव तद्यजंमानोऽन्तर्धत्तेऽन्तस्तैं (२७)

द्धामि द्यावांपृथिवी अन्तरुर्वन्तरिक्षमित्यांहैभिरेव लोकैर्यजंमानो भ्रातृंव्यानुन्तर्धत्ते ते देवा अंमन्युन्तेन्द्रो वा इदमंभूद्यद्वयर् स्म इति तैंऽब्रुवन्मघंवन्नन् न आ भजेतिं सजोषां देवैरवंरैः परैश्चेत्यंब्रवीद्ये चैव देवाः परे ये चावंरे तानुभयान् (२८)

अन्वार्भज्ञथ्मजोषां देवैरवंरैः परेश्वेत्यांह् ये चैव देवाः परे य चावरे तानुभयानन्वाभंजत्यन्तर्यामे मेघवन्मादयुस्वेत्याह यज्ञादेव यजंमानं नान्तरेंत्युपयामगृहीतोऽसीत्यांहापानस्य पृत्यै यदुभावंपवित्रौ गृह्येयांतां प्राणमंपानोऽनु न्यृंच्छेत्प्रमायुंकः स्यात्पवित्रंवानन्तर्यामो गृंह्यते (२९)

प्राणापानयोर्विधृंत्यै प्राणापानौ वा एतौ यदुंपा श्वन्तर्यामौ व्यान उपारशुसर्वनो यं कामर्येत प्रमायुंकः स्यादित्यसईस्पृष्टौ तस्यं सादयेद्धानेनैवास्यं प्राणापानौ वि च्छिनत्ति ताजक्प्रमीयते यं कामयेत सर्वमायुरियादिति सङ्स्पृष्टौ तस्यं सादयेद्धानेनैवास्यं प्राणापानौ सं तेनोति सर्वमायुरेति॥ (३०)

त् उभयाँन्गृह्यते चतुंश्चत्वारि १शच॥———[६] वाग्वा एषा यदैन्द्रवाय्वो यदैन्द्रवाय्वाग्रा ग्रहां गृह्यन्ते वाचमेवानु प्र यन्ति वायुं देवा अंब्रुवन्थ्सोम् र राजीन १ हनामेति सौंऽब्रवीद्वरंं वृणे मदंग्रा एव वो ग्रहां गृह्यान्ता इति तस्मादैन्द्रवायवाग्रा ग्रहां गृह्यन्ते तमंघ्रन्थ्सोऽपूयत् तं देवा नोपांधृष्णुवन्ते वायुमंब्रुवन्निमं नः स्वदय (३१)

इति सौंऽब्रवीद्वरं वृणे मद्देवत्यांन्येव वः पात्रांण्युच्यान्ता इति तस्मांन्नानादेवत्यांनि सन्ति वायव्यांन्युच्यन्ते तमेंभ्यो वायुरेवास्वंदयत्तस्माद्यत्पूर्यति तत्प्रंवाते वि षंजन्ति वायुर्हि तस्यं पवियता स्वंदियता तस्यं विग्रहंणं नाविन्दन्थ्साऽदितिरब्रवीद्वरं वृणा अथु मया वि गृह्णीध्वम्मदेवत्यां एव वः सोमाः (३२)

सन्ना अंसन्नित्युंपयामगृंहीतोऽसीत्यांहादितिदेवत्यांस्तेन

यानि हि दांरुमयांणि पात्रांण्यस्यै तानि योनेः सम्भूतानि यानिं मृन्मयांनि साक्षात्तान्यस्यै तस्मादेवमांह् वाग्वै पराच्यव्यांकृतावद्ते देवा इन्द्रंमब्रुवित्रमां नो वाचं व्याकुर्विति सौंऽब्रवीद्वरं वृणै मह्यं चैवेष वायवें च सह गृह्याता इति तस्मादेन्द्रवायवः सह गृह्यते तामिन्द्रों मध्यतोऽव्कम्य व्याकरोत्तस्मादियं व्याकृता वागुंचते तस्मांथ्सकृदिन्द्रांय मध्यतो गृह्यते द्विर्वायवे द्वौ हि स वराववृंणीत॥ (३३)

स्वद्य सोमाः सहाष्टाविर्शतिश्च॥————[७]
मित्रं देवा अंब्रुवन्थ्सोम् राजांन हनामेति सौऽब्रवीन्नाहर

सर्वस्य वा अहम्मित्रम्स्मीति तमंब्रुवन् हनांमैवेति सौंऽब्रवीद्वरं वृणै पयंसैव मे सोम श्रीणित्रिति तस्मौन्मैत्रावरुणम्पयंसा श्रीणिन्ति तस्मौत्पशवोऽपौत्रामन् मित्रः सन्क्रूरमंकुरिति क्रूरमिव खलु वा एषः (३४)

करोति यः सोमेन यजंते तस्मौत्पशवोऽपं क्रामन्ति यन्मैत्रावरुणम्पयंसा श्रीणातिं पशुभिरेव तन्मित्र संमर्धयंति पशुभिर्यर्जमानम्पुरा खलु वावैवम्मित्रों ऽवेदप मत्क्रूरं चकुर्षः पशवंः क्रमिष्यन्तीति तस्मदिवमंवृणीत् वरुणं देवा अंब्रुवन्त्वया रेशुभुवा सोम र राजांन र हनामेति सौं ऽब्रवीद्वरं वृणै मह्यं च (३५)

पुवैष मित्रायं च सह गृंह्याता इति तस्माँन्मैत्रावरुणः सह गृंह्यते तस्माद्राज्ञा राजांनम श्रुभुवाँ प्रन्ति वैश्येन वैश्यर्थ शूद्रेणं शूद्रन्न वा इदं दिवा न नक्तमासीदव्यांवृत्तन्ते देवा मित्रावरुंणावब्रुवन्निदं नो वि वांसयतुमिति तावंब्रूतां वरंं वृणावहा एकं पुवावत्पूर्वो ग्रहों ग्रहो गृह्याता इति तस्मांदैन्द्रवायवः पूर्वो मैत्रावरुणाद्गृंह्यते प्राणापानौ ह्यंतौ यदुपा १ श्वन्तर्यामौ मित्रो-ऽहरजनयुद्धरुंणो रात्रिन्ततो वा इदं व्यौच्छद्यन्मैत्रावरुणो गृह्यते व्युष्ट्रौ॥ (३६)

यज्ञस्य शिरों ऽच्छिद्यत् ते देवा अश्विनांवब्रुवन्भिषजौ वै स्थं इदं युज्ञस्य शिरुः प्रतिं धत्तमिति तावंब्रूतां वरं वृणावहै ग्रहं एव

एष चैंन्द्रवायवो द्वावि ५ शतिश्च॥___

नावत्रापि गृह्यतामिति ताभ्यामेतमाश्विनमंगृह्वन्ततो वै तौ युज्ञस्य

शिरुः प्रत्यंधत्ताम् यदांश्विनो गृह्यते यज्ञस्य निष्कृत्यै तौ देवा

अंब्रुवन्नपूंतौ वा इमौ मंनुष्यच्रौ (३७)

भिषजाविति तस्मौद्वाह्मणेनं भेषजं न कार्यमपूतो ह्ये वे षोऽमेध्यो यो भिषक्तौ बंहिष्पवमानेनं पवियत्वा ताभ्यामेतमौश्चिनमंगृह्वन्तस्मौद्वहिष्पवमाने स्तुत औश्चिनो गृंह्यते तस्मोदेवं विदुषां बहिष्पवमान उपसद्यः पवित्रं वे बंहिष्पवमान आत्मानमेव पंवयते तयौस्रोधा भैषंज्यं वि न्यंदधुरुग्नौ तृंतीयम्पस् तृतीयम्ब्राह्मणे तृतीयन्तस्मोदुदपात्रम् (३८) उपनिधार्य ब्राह्मणं दक्षिणतो निषाद्यं भेषजं कुंर्याद्यावंदेव

पृश्भिः प्राणान्न्तर्दंधीत प्रमायुंकः स्याद्विदेवृत्याँन्भक्षयित्वेडामुपं ह्वयते प्राणान्वात्मन्धित्वा पृश्न्नपं ह्वयते वाग्वा ऐन्द्रवायवश्चश्चंमैत्रावरु श्रोत्रंमाश्विनः पुरस्तांदैन्द्रवायवम्भंक्षयित् तस्मात्पुरस्तांद्वाचा वंदित पुरस्तांन्मैत्रावरुणं तस्मात्पुरस्ताचश्चंषा पश्यित सर्वतः पिर्हारंमाश्विनं तस्मांथ्यवितः श्रोत्रंण शृणोति प्राणा वा एते यिद्वेदेवृत्याः (४०)

अरिक्तानि पात्रांणि सादयति तस्मादरिक्ता अन्तरतः प्राणा

चरन्ति यदिरेक्तानि पात्रांणि सादयंति क्रियमाणमेव तद्यज्ञस्यं शये रक्षंसामनंन्ववचाराय दक्षिणस्य हिवधानस्योत्तरस्यां वर्तन्याः सादयित वाच्यंव वाचं दधात्या तृतीयसवनात्परि शेरे यज्ञस्य सन्तंत्यै॥ (४१)

यतः खलु वै यज्ञस्य वितंतस्य न क्रियते तदन् यज्ञ र रक्षा इस्यवं

चतुर्थः प्रश्नः

न्तत्या (०१) मनुष्यचरावुंदपात्रमुंपह्वयेत द्विदेवृत्याः षद्वंत्वारि×शच॥———[९] बृहस्पतिंर्देवानांं पुरोहिंत् आसीच्छण्डामर्कावसुंराणां

ब्रह्मण्वन्तो देवा आस्-ब्रह्मण्वन्तोऽस्रंरास्ते ३ंऽन्यौन्यं नाशंक्कवन्नभिभेवि देवाः शण्डामकी्वुपामन्त्रयन्त् तावंब्रूतां वरं वृणावहै ग्रहांवेव नावत्रापि गृह्येतामिति ताभ्यामेतौ शुक्रामुन्थिनांवगृह्वन्ततो देवा

अभंवन्परासुरा यस्यैवं विदुषंः शुक्रामृन्थिनौं गृह्येते भवंत्यात्मना परौं (४२) अस्य भ्रातृंव्यो भवति तौ देवा अंपुनुद्यात्मन् इन्द्रांयाजुहवुरपंनुत्तै शण्डामकौं सहामुनेतिं ब्रूयाद्यं द्विष्याद्यमेव द्वेष्टि तेनैनौ सहापं

शण्डामका सहामुनात ब्रूयाद्य हिष्याद्यम् द्वाष्ट्र तनना सहाप नुदते स प्रथमः सङ्कृतिर्विश्वकर्मेत्येवैनावात्मन् इन्द्रायाजुहवुरिन्द्रो ह्यंतानि रूपाणि करिकृदचरद्सौ वा आंदित्यः शुक्रश्चन्द्रमा मन्थ्यंपिगृह्य प्राश्चौ निः (४३)

मुन्थ्यापुगृह्य प्राश्चा निः (४३) ऋामृतुस्तस्मात्प्राश्चौ यन्तौ न पंश्यन्ति प्रत्यश्चांबावृत्यं प्राचीर्न्या आहुंतयो ह्यन्ते पृत्यश्चौ शुक्राम्न्थिनौ पृश्चाच्चैव पुरस्तांच् यजमानो भ्रातृंच्यान्त्र णुंदते तस्मात्परांचीः प्रजाः प्र वीयन्ते प्रतीचीर्जायन्ते शुक्राम्न्थिनौ वा अनु प्रजाः प्र जांयन्तेऽत्रीश्चाद्याश्च सुवीरौः प्रजाः प्रजनयन्परीहि शुक्रः शुक्रशोचिषा (४५)

सुप्रजाः प्रजाः प्रंजनयन्परीहि मन्थी मन्थिशोचिषेत्यांहैता वै

सुवीरा या अत्रीरेताः सुप्रजा या आद्यां य एवं वेदात्र्यंस्य प्रजा

अनुदन्त याः प्रतीचीर्ये पश्चादसुंरा आसन्ताङ्स्ताभिरपानुदन्त

जुहुत्स्तस्मांत्प्रत्यश्चौ यन्तौ पश्यन्ति चक्षुंषी वा एते यज्ञस्य यच्छुकाम्नियनौ नासिंकोत्तरवेदिर्भितः परिक्रम्यं जुहुत्स्तस्माद्भितो नासिंकां चक्षुंषी तस्मान्नासिंकया चक्षुंषी विधृते सर्वतः परिं क्रामतो रक्षंसामपंहत्यै देवा वै याः प्राचीराहुंतीरजुंहवुर्ये पुरस्तादसुरा आसुन्ताः स्ताभिः प्र (४४)

जायते नाद्यां प्रजापंतेरक्ष्यंश्वयत्तत्परापत्तिहिकंङ्कत्म्प्राविश्तिहिकंङ्कते नारंमत् तद्यव्म्प्राविश्त तद्यवेऽरमत् तद्यवंस्य (४६)
यवत्वं यहैकंङ्कतम्मन्थिपात्रम्भवंति सक्तंभिः श्रीणातिं प्रजापंतरेव तच्चशुः सम्भंरित ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्मांथ्यत्यान्मंन्थिप् सदो नाश्चंत इत्यांर्तपात्र होतिं ब्रूयाद्यदंश्रुवीतान्धोंऽध्वर्युः स्यादार्तिमार्च्छेत्तस्मान्नाश्चंते॥ (४७)

आृत्मना परा निष्प्र शुक्रशोचिषा यवस्य सप्तित्रिर्शच॥———[१०]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुंर्वत् तदस्रंरा अकुर्वत् ते देवा आंग्रयणाग्रान्ग्रहांनपश्यन्तानंगृह्णत् ततो वै तेऽग्रं पर्यायन् यस्यैवं विदुषं आग्रयणाग्रा ग्रहां गृह्यन्तेऽग्रंमेव संमानानां पर्येति रुग्णवंत्यर्चा भ्रातृंव्यवतो गृह्णीयाद्भातृंव्यस्यैव रुक्ताग्रं समानानां पर्येति ये देवा दिव्येकांदश स्थेत्यांह (४८)

पुतावंतीर्वे देवतास्ताभ्यं पृवेनु सर्वाभ्यो गृह्णात्येष ते योनिर्विश्वभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्याह वैश्वदेवो ह्येष देवतंया वाग्वे देवेभ्योऽपां कामद्यज्ञायातिष्ठमाना ते देवा वाच्यपं कान्तायां तूष्णीं ग्रहां नगृह्णत् साऽमं न्यत् वाग्नत्तर्यन्ति वै मेति साग्रयणम्प्रत्यागंच्छत्तदां ग्रयणस्यां ग्रयणत्वम् (४९)

तस्मादाग्रयणे वाग्वि सृंज्यते यत्तूष्णीम्पूर्वे ग्रहां गृह्यन्ते यथां थ्यारीयंति म् आख् इयंति नापं राथ्स्यामीत्युंपावसृजत्येवमेव तदंध्वर्युरांग्रयणं गृंहीत्वा यज्ञमारभ्य वाचं वि सृंजते त्रिर्हिं कंरोत्युद्गातॄनेव तद्वृंणीते प्रजापंतिर्वा एष यदांग्रयणो यदांग्रयणं गृंहीत्वा हिंकरोतिं प्रजापंतिरेव (५०)

तत्प्रजा अभि जिंघ्रित् तस्माँद्वथ्सं जातं गौर्भि जिंघ्रत्यात्मा वा एष यज्ञस्य यदाँग्रयणः सवंनेसवनेऽभि गृंह्वात्यात्मन्नेव यज्ञश् सं तेनोत्युपरिष्टादा नंयित् रेतं एव तद्दंधात्यधस्तादुपं गृह्वाति प्र जनयत्येव तद्वंह्मवादिनों वदन्ति कस्माँथ्सत्याद्गांयत्री किनेष्ठा छन्दंसा स्ती सर्वाणि सर्वनानि वहुतीत्येष वै गांयत्रियै वथ्सो यदाँग्रयणस्तमेव तदंभिनिवर्त सर्वाणि सर्वनानि वहति तस्मौद्वथ्समपाकृतं गौरभि नि वर्तते॥ (५१)

माङ्घय्सम्पाकृत् गार्।म ।न वतता (५१) आहाग्रयणत्वं प्रजापंतिरेवेतिं विश्शतिश्चं॥—————[१९]

इन्द्रों वृत्रायायुर्वे युज्ञेनं सुवर्गायेन्द्रों मुरुद्भिरिदितिरन्तर्यामपात्रेणं प्राण उपा श्रुपात्रेणेन्द्रों वृत्रमंहुन्तस्य ग्रहान् वे प्रान्यान्येकांदश॥—[१२]इन्द्रों वृत्राय पुनंर्ऋतुनांह मिथुनम्पश्वो नेष्टः पक्षीमुपारश्चन्तर्यामयोद्विचंत्वारिरशत्॥42॥ इन्द्रों वृत्रायं पाङ्कत्वम्॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/